

ЗОРАН ПЕШИЋ СИГМА

ПРУСИКОВ ЧВОР

МОРНАРСКЕ ЛЕСТВЕ

*Служе како би се сјусишли
или појели
са и на
неко дрво
или осмајрачницу.*

*Овај чвор користи морнари
како би се са њалуба појели на јарболе.
Одашле се боље види где је којно.*

*Киши није потребна формула њадања кише,
бадава метеоролог из кабинета броји облаке,
синоћ су лејирови кружили
горе и доле, и ноћ је прошла, горе и доле,
и сад недостаје, заљушен хуком водопада
водопаду није потребна формула
да калнице магле заробе дузу,
иуристима све по лејо фотографије, добрица,
добрчина, живи у врећи за спавање,
сакуља разледнице са далеких места
за мирну будућности у којој ће уморан
да листа албум, одашле се боље види којно,
ако буде сам и ти насрљиви ноћни лејирови
ојет изроне из неких прањавих ћошкова,
ноћ још увек недостаје, ако буде сам,
Јован Лесичник, ноћ је фабрика снова,
а без снова џабе нам којно на видуку,
Хуан Родригес Бермехо, ноћ још увек недостаје*

ПРУСИКОВ ЧВОР

Висици на дрвѣиу, није круцика, круцика је мало дрво,
ово дрво је високо, има разгранатиу кроцињу и дебеле гране,
надвисује шуму, у близини је ивице йонора
и видик йуца на све сйране, задивљен си
док гледаци у модре даљине, ах, ужаснуи
кад сйусици поглед, све се врѣи надоле,
хоћещ да се сйусици, не можеци овде да векујещ,
хоћещ да се сйусици йо ужеиу као йрави алйинисй,
заусйави дах, ако йреба и зажмури, није йако сйрацино,
на крайко и цео свеи мирује,
йрейуциен си резонанци свих йициина
и сви они који ћуиѣ у йај мах за шебе дшцу,
уздицу
не би ли кайљицу од ове смрѣи
разиграли
йо сувим уснама

жељан йољуица йѣ свечане блискосйи
која се йодсмева разуму
найусйиће йѣ сви додири

йо ће биѣи йвој йакао, йвоје йроклейсйво,
йоследња сйаница док силазици

само оне који немају мациѣ
није сйрах од висине,
или су йо они који су свечано сами,
везали йрусиков чвор
и сигурни у изум наци-алйинисйѣ
могу кроз кањон, у дубину йѣћине,
низ лиѣицу, гдѣ год, како год

свечано сами

ДА МОЖЕШ СВЕ ИСПОЧЕТКА
ОПЕТ БИ РАДИЛА ЗА ДРУГЕ

Да можеш све испочетка ојет би радила за друге
под њим именом,
нема таквих мушараца, о предивна, сујета је грех,
а лакше је живети без ње, знала си то,
чијаве судбине пролете
и остане само неколико реченица на Википедији
ако те се сеје,
даривала си идеје, а оне ти се враћале умножене,
нема таквих мушараца, предивна,
ни твоји љубимци који си водила кроз
ајспрактине светице, ни математичари
који су пописивали испод својих радова
Амали Еми Нејтер, твоје звучно име,
нису знали како да ти подигну заставу,
нису знали да твој њен боје беле кафе
одражава одлучност да се симетрија светице
сачува у старој кући без крова где леже
олијале, њужне, офуцане, њохабане,
јројале, неупотребљиве, искоришћене,
неважне ствари,
ствари којих не умемо да се решимо,
јонекад је најисаши јесму лако
као јошњи чају воде,
а онда јосусијемо,
док не научимо како се везују два заставна чвора
на дужини заставе
и њени крајеви се јровуку кроз чвор који се зајегне,
изгледа једносавно,
заставни чвор служи за везивање заставе
ради јодизања на јарбол,
све су нам ближе алгебарске инваријанте
и њоља бројева, изгледа једносавно,
али не усјевамо, Амали Еми Нејтер,
да јокренемо свилу ветром у висини јогледа,
лејрица, вијори, таласа
сећање на ред у мислима,
на закон који важи у физици и језици
једнако

НЕ УБИЈАЈ ТУ ЗВЕР

*Кад се мало ѿо̄инец̄ на ѿрс̄ѣ
виде̄ћец̄
своје лице*

мртви чвор
служи да човека или дрво
чврсто вежемо и стегнемо
без страха да ће се чвор одвезати

*не убијај ѿу звер
виде̄ћец̄
своје лице*

јер се при већој сили која делује на чвор
више затеже

*нема више ѿун̄гле
која може да ѿе сакрије*

врло је користан и сигуран приликом спашавања
унесрећене особе или пењања по стрмом терену

*ако убијеш
убиће̄ц̄ све своје ѿре̄ѣке
и онако нерођен
бӣѣи крив ѿѣо се нико није с̄ѣсао
ис̄ѣорије*

У ЦРНОЈ МАГЛИ НЕ МОГУ ДА ВЕЖЕМ
АМБУЛАНТНИ ЧВОР

У црној магли не могу да вежем амбулантни чвор
не видим њезаж покрејне шуме нисам слеп
неко шајуће мейафизику за неујућене
за искасаљену дуцу и вејар
реквијем нисам глув
онда бљесне загорело свейло смуйни зареж
како да заусћавим крварење
како да вежем мараму
како да сйојим несйојиво нисам глуп
ојцише дуџоминујно ћушање изнад зробља
лебди
крстиаче зланца стирујање ваздуха
ейишафе нико више не исјисује
није ме страх
од којије до којије
боја је све блећа слова нерасјознајљива
из дана у дан
индиџо пресликавање живоиша
ојада коса нисам више леп
зодина све мање
свейске мейројоле нико не може да сачува
црна магла љиџаво йлуша
ениројија расше
недалеко самоникле сенке се мичу
од кайије до кайије
бол разнолико удара
баш као овај дрски вејар
исјосћавља се врло сјора йесма

(Песме из рукописа Пасјернаково уже)